

Prima zi

Nicu Hăloiu

Prima zi

...

A prins câte-un fulg
La început de iarnă,
Domol, să se cearnă
Apoi să se-aștearnă
Pe case, pe burg!

...

Ici-colo-i zăpadă,
Mici pâlcuri albi
Din fulgii zglobii,
În ochi de copii
Sclipind să se vadă!

...

Câte-o frunză, arar,
Se leagănă-n vânt,
Foșnind spre pământ,
Să-și găsească mormânt
Pe străzi, pe trotuar!

...

Fuioare de fum
Se ridică spre cer,
Se pierd, apoi pier
Destrămate de ger
Și se așează pe drum!

...

Privesc din fereastră
Ochi mari, temători
Printre speriatele flori
Îmbrăcate-n culori,
De orhidee albastră!

...

Zăpada devreme
Spre seară s-a dus,
De parcă s-a scurs
De acolo, de sus
În meditații boeme!

...

Așa a fost prima zi,
Ca o timidă iscoadă,
Cu primii fulgi de zăpadă,
Sclipind să se vadă
În ochi de copii!